

**Натисніть тут, щоб
купити книгу на сайті
або замовляйте за телефоном:
(0352) 51-97-97, (067) 350-18-70,
(066) 727-17-62**

БДЖІЛКИ НА РОЗВІДЦІ

Настала весна. Сонце зігнало сніг із полів. У пожовклій торішній травичці з'явилися свіжі яскраво-зелені стеблинки. Бруньки на деревах розгорнулися і випустили молоденьке листячко.

Ось і бджілка прокинулася від зимового сну.

Протерла оченята своїми волохатими лапками, розбудила подруг, і виглянули вони у віконечко — дізнатися: чи зникли вже сніг і лід, і холодний північний вітер. Бачать бджілки, що світить сонечко яскраво, що скрізь ясно й тепло. Вибралися вони з вулика і полетіли до яблуньки:

— Чи нема в тебе, яблунько, чого-небудь для бідних бджілок? Ми цілу зиму голодували.

— Ні, — каже їм яблунька, — ви прилетіли занадто рано: мої квіти ще заховані в бруньках. Спитайте у вишні.

Полетіли бджілки до вишні:

— Люба вишенько! Чи нема в тебе квіточки для голодних бджілок?

— Завітайте, любоньки, завтра, — відповідає їм вишня, — сьогодні ще нема на мені жодної квіточки. А коли розкриються — буду рада гостям.

Полетіли бджілки до тюльпана, заглянули в його яскраву голівку, та не було в ній ні аромату, ні меду. Сумні та голодні хотіли вже додому повертатись, коли побачили під кущиком непримітну темно-синю квіточку. Це була фіалочка. Вона розкрила бджілкам свою чашечку, повну запашного солодкого соку.

Наїлися, напилися бджілки і полетіли додому радесенькі.

СУПЕРЕЧКА ДЕРЕВ

З асперечались дерева поміж себе: яке з них краще.
Ось дуб і каже:

— Я всім деревам цар! Корінь мій глибоко в землю пішов, стовбур в три обіймища, верхівка в небо дивиться; листки у мене вирізні, а гілля наче зі заліза вилите. Я не вклоняюся бурям, не гнуся перед грозою.

Почула яблуня, як дуб вихваляється, і мовила:

— Не хвалися багато, дубиську, що ти великий і товстий, зате ростуть на тобі тільки жолуді, свиням на радість, а моє рум'яне яблучко й на царському столі буває.

Слухає сосонка, голчастою верхівкою похитує:

— Заждіть, — каже, — хвалитися. Ось прийде зима, і будете ви обоє стояти голісінькі, а на мені все ж залишаться мої зелені голочки. Без мене в холодному краю і життя людям не було б: я їм і в печі натоплю, і житло збудую.

УМІЙ ПОЧЕКАТИ

Жили собі брат і сестра — півник та курочка. Побіг півник у садок та й почав клювати зеленісіньку смородину, а курочка й каже йому:

— Не їж, півнику, зачекай, поки смородина достигне!

Півник не послухався, клював та клював, і наклювався так, що на силу додому доплентався.

— Ой! — кричить півник. — Лишенько! Боляче мені, сестричко, боляче!

ЧОТИРИ БАЖАННЯ

Дмитрик накатався на санчатах з крижаної гори й на ковзанах по замерзлій річці, прибіг додому рум'яний, веселий і каже батькові:

— Оце весело взимку! Я хотів би, щоб увесь час була зима!

— Запиши своє бажання в кишенькову книжку, — сказав батько.

Дмитрик записав.

Прийшла весна. Дмитрик досхочу набігався, ганяючись за барвистими метеликами по зеленій луці, нарвав квітів, прибіг до батька й каже:

— Яка краса ця весна! Я хотів би, щоб увесь час була весна!

Батько знову вийняв книжечку і звелів Дмитрикові записати своє бажання.

Настало літо. Дмитрик з батьком подалися на сінокіс. Увесь день веселився хлопчик: ловив рибу, збирав ягоди, перекидався в запашному сіні, а ввечері сказав батькові:

— От сьогодні я вже повеселився досхочу! Я хотів би, щоб літу кінця-краю не було!

І це бажання Дмитрика було записане в ту саму книжечку.

Прийшла осінь. У саду збирали врожай — рум'яні яблука і жовті груші. Дмитрик був у захваті:

— Осінь — найкраща пора року!

Тоді батько вийняв свою записну книжку і показав хлопчикові; він те саме говорив і про весну, і про зиму, і про літо.

ЗМІСТ

ЧОТИРИ БАЖАННЯ	1
БДЖІЛКИ НА РОЗВІДЦІ	2
ДІТИ В ГАЮ	5
ІСТОРІЯ ОДНІЄЇ ЯБЛУНЬКИ	8
ГУСАК І ЖУРАВЕЛЬ	4
КАЧЕЧКИ.....	10
КОРІВКА	11
ЛИСИЧКА-КУМА	12
МИШКИ.....	13
ПІВНИК ІЗ СІМ'ЄЮ	14
ЗАЙЧИК І ЇЖАЧОК.....	15
СТРУМОК	16
ЯК ТВАРИНИ ЗАСПЕРЕЧАЛИСЯ	20
СУПЕРЕЧКА ДЕРЕВ.....	22
УМІЙ ПОЧЕКАТИ	23
ХЛІБ	25
ЯК СОРОЧКА В ПОЛІ ВИРОСЛА.....	27
ВИТІВКИ БАБУСІ ЗИМИ.....	29
КАЗКА ПРО КОЗУ І СЕМЕРО КОЗЕНЯТ	31
ЧОТИРИ БАЖАННЯ	33